

MÓZES APOKALIPSZISE

BY R.H. CHARLES, OXFORD: CLARENDON PRESS, 1913

Scanned and Edited by Joshua Williams, Northwest Nazarene College, 1995

Weboldal: www.churchofgod.hu

Mózes apokalipszise

I. Ádám és Éva története és az őszülők viselt dolgai, melyeket Isten Mózesnek, szolgájának kinyilatkoztatott, amikor a szövetség tábláit az Úr kezéből átvette, Mihály főangyal által tanítva.

1. Ádám és Éva története pedig ez: Miután kimentek a paradicsomból, Ádám vette feleségét, Évát és elment Keletre. Tizennyolc évig és két hónapig maradt ott, és Éva méhében fogant és két fiat szült Diatótoszt (Adiaphotos), akit Káinnak hívnak és Ábelt, akit Amilabesznek hívnak.

2. És ez után történt, hogy Ádám együtt volt Évával és Éva azt mondta urának: - Uram, ma éjjel álomban láttam fiamnak, Amilabesznek vérét, - akit Ábelnek mondanak, - amint testvérenek Káinnak szájára fröccsent és az itta azt kegyetlen módon. Kérlelte, hagyjon neki keveset belőle, de az nem hallgatta meg őt, és mind megitta, de nem maradt meg a gyomrában, hanem kijött a száján. Ádám pedig azt mondta Évának: - Keljünk fel és menjünk, lássuk, mi történt velük, nehogy valami ellenséggel verekedjenek.

3. Odaérkezvén mindketten azt találták, hogy Ábel legyilkoltatott testvére, Káin keze által. Isten pedig így szólt Mihályhoz, a főangyalhoz: Mondd meg Ádámnak: - A titkot, melyet ismersz, ne mondd el fiadnak, Káinnak, mert harag fia ő. De ne szomorkodj, mert más gyermeket adok helyette, mely világossá tesz előtted mindent, amit csak teszel vele! De te ne mondj neki semmit! Ezt mondta Isten az angyalának, Ádám pedig megőrizte szívében a szavakat, vele együtt Éva is, kik szomorkodtak Ábel miatt.

4. Majd Ádám megismerte feleségét Évát, és méhében fogant és szüle Szethet. És mondja Ádám Évának: - Íme, fiunk született Ábel helyett, akit megölt Káin, adjunk dicsőséget Istennek és mutassunk be áldozatot neki.

5. Ádám pedig nemzett harminc fiút és leányt és betegségbe esett és hangos szóval kiáltotta mondván: Jöjjenek hozzám fiaim mind, hogy lássam őket, mielőtt meghalok. Mindannyian összegyülekeztek, a föld ugyanis három részben volt lakott. Mindnyájan a ház ajtajához jöttek, bementek, imádkoztak Istenhez. Szeth fia pedig így szólt: - Atyám, Ádám, mi bajod? Ezt válaszolta: - Gyermekeim: sokféle betegség gyötör. Mire ők ezt mondták: - Mi az, hogy baj, meg betegség?

6. És Szeth válaszolt és mondta neki: - Nem emlékszel atyám, miből ettél a paradicsomban, és elszomorodtál, mert megkívántad azokat? Ha így van, küldj engem, és elmegyek és hozok neked a paradicsom gyümölcséből. Hamut teszek fejemre, sírni és könnyörögni fogok, és az Úr meghallgat engem, és elküldi angyalát, és hozok neked, hogy megszűnjön szomorúságod. Ádám mondta neki:

7. – Amikor megteremtett minket az Isten, engem és anyátokat, aki miatt meg fogok halni, nekünk adott minden termést a paradicsomban, egyet tiltott, hogy együnk belőle, ami miatt meg is halunk. Az anyátokat őrző angyalok számára elérkezett az imádás ideje, hogy felmenjenek az Úrhoz. Az ellenség adott neki és evett a fáról, megtudván, hogy nem voltunk a közelében, sem én, sem a szent angyalok. Aztán ő adott nekem is enni.

8. Amikor mindketten ettünk, megharagudott Isten. Az Úr lejött a paradicsomba, felállította trónját és félelmetes hangon szólított, mondván: - Ádám hol vagy? És hogy: - Miért rejtőztél el színem előtt? Nem rejtőzhet el a ház építője előtt. És ezt mondta: - Mivel elhagyta szövetségemet, hetven csapást bocsátok testedre. Az első csapás kínja: a szemek erőszakossága. A második csapás kínja: a hallás fáradsága. És így tovább, mind a hetven csapás elkövetkezik számodra.

9. Mikor Ádám ezt mondta fiainak, hangosan felnyögött és mondta: - Mit tegyek? Nagy nyomorúságban vagyok. Éva pedig sírt és ezt mondta: - Uram, Ádám, kelj fel, add nekem betegséged felét, és viselem, mert miattam történt ez, miattam vagy kimerült és miattam szenvedsz. Ádám pedig így szólt Évához: - Kelj fel, menj Szeth fiunkkal a paradicsom közelébe, földet tegyetek fejetekre és sírjatok, kérve Istent, hogy könyörüljön rajtam és küldje angyalát a paradicsomba és adjon nekem arról a fáról, melyben tőle való olaj csordogál, és megvilágosítom neked, miben és mi módon vezetettünk félre előzőleg.

10. Szeth és Éva a paradicsom közelébe mentek. Ahogy mentek, Éva látta, hogy a vadállat fiával harcol. Sírva fakadt ekkor Éva ésmondotta: Jaj, jaj, mert ha eljön a feltámadás napja, minden bűnös átkozni fog engem, mondván, hogy nem tartotta meg Éva Isten parancsát. Éva megijedve így szólt a vadállatra: - Óh, gonosz vadállat, hogy nem félsz Isten képmásával harcolni? Hogy nyithatod ki szádát? Ennyire megerősödtek fogaid? Hogy nem emlékezel alávetettségedre, hisz előzőleg alá lettél vetve Isten képének?

11. Ekkor a vadállat így kiáltott, mondván: - Sirlmaidhoz és követelőzésedhez semmi közöm, hozzád azonban van közöm, mert tőled ered a vadállatok elseje. Hogyan nyújthattad ki kezéd, hogy egyél a fáról, melyről Isten megtiltotta, hogy egyetek? Ezért változott meg a mi természetünk is. Most hát nem tudsz lekényszeríteni, ha elkezdelek cáfolni téged.

12. Szeth pedig ezt mondta a vadállatnak: - Fogd be a szád és hallgass és állj el az Isten képmásától az ítélet napjáig. Ekkor így válaszolt a vadállat Szethnek: - Íme, elálllok Szeth-től, Isten képmásától. Ekkor elfutott a vadállat és otthagya őt megverve, és lement sátrába.

13. Most pedig Szeth anyjával, Évával a paradicsom közelébe ért. És ott sírtak és kérték Istent, hogy adna az irgalmasság olajából. Isten pedig Mihály főangyalt küldte hozzájuk, és e szavakat mondta nekik: - Szeth Isten embere, ne fáradj itt imádkozva e könyörgésekben kérve a fából, melyben az olaj csörgedez, hogy megkenjed vele atyádat, Ádámot. Most nem kapod meg azt, hanem a végső időkben. Akkor feltámad majd minden test, kezdve Ádám-tól egészen ama nagy napig bezárólag, és ők szent nép lesznek. Akkor önekik adatik meg majd a paradicsom minden gyönyörűsége, és köztük lesz az Isten. És nem lesznek többé színe előtt vétkezők, mert elvételük tőlük a gonosz szív, és oly szív adatik nekik, mely a jót szokta meg, és csak neki szolgál. Menj ismét atyádhoz, mivel betelt életének mértéke, három nap híján. Amikor majd kijön belőle, látni fogod annak félelmetes felemelkedését.

14. Ezt mondva az angyal eltávozott tőle. Éva és Szeth visszajöttek a sátorba, ahol Ádám feküdt, Ádám pedig ezt mondta Évának: - Mit tettem bennetek és mily nagy haragot hoztam rátok, ami nem más, mint a halál, mely uralkodik egész nemünkön! És szólt hozzá: - Hívjad minden gyermekünket, és mondd el nekik törvényszegésünk történetét.

15. Ekkor Éva így szólt hozzájuk: - Halljátok mindannyian gyermekeim, és én elbeszélem nektek, hogyan csapott be minket ellenségünk. Történt pedig, hogy a paradicsom őrzése közben, - hisz minden részét Istentől rendelve őriztük -, a rám jutó rész folytán a déli részt vigyáztam és a nyugatit. Az ördög Ádám részében járt, ahol hímnemű állatok voltak. Miután Isten megosztotta nekünk az állatokat, és a hímeket mind atyátoknak adta és a nőtényeket mind nekem, és mindegyikünk őrizte a sajátját.

16. És az ördög beszélt a kígyóval, mondván: - Kelj fel, gyere hozzám, és hasznos dolgokat mondok neked! Akkor elment hozzá a kígyó és az ördög mondta neki: - Hallom, hogy értelmesebb vagy az összes állat között, és mind beszédbe elegyednek veled! Ugyanakkor megalázkodsz a legkisebb előtt is! Miért Ádám dudváját eszed, meg az ő feleségét, és miért nem a paradicsom gyümölcséből?

Kelj fel és menjünk, vetessük ki őket a paradicsomból, hogy mi is kivetessünk általa. Ezt mondja neki a kígyó: - Félek, nehogy megharagudjon az Úr! Ezt mondja neki az ördög: Ne félj! Legyél az én eszközöm és én a szád által szavakat mondok, mely által megcsalhatod őt.

17. És átmászott a paradicsom falán, az óratájban, mikor az angyalok elmentek Istent dicsérni. Akkor a sátán angyal formájában jelent meg és dicsérte Istent, mint a többiek. És áthajoltam a falon és láttam őt angyalhoz hasonlóan. És ezt mondja nekem: - Mit csinálsz a paradicsomban? És mondom neki: - Isten tett ide minket, hogy őrizzük és együnk belőle. Az ördög ezt felelte nekem a kígyó szájával: - Jól teszitek, de nem esztek minden növényből. És mondom neki: De igenis, minden növényből eszünk - egy kivételével, mely a paradicsom közepén van, melyből megtiltotta Isten, hogy együnk, mert halálnak halálával halunk akkor.

18. Azt mondja nekem akkor a kígyó: - Ahogy él az Isten (esküszöm), sajnállak benneteket, mert ekkora barmok vagytok, de én nem akarom, hogy ismerjétek azt, hanem kelj fel gyorsan, gyere, hallgass rám és egyél, és ismerd meg a fa értékét! Én azonban mondtam neki: Félek, nehogy megharagudjon Isten, amint nekünk mondta. És azt mondja nekem: - Ne félj, amikor eszel belőle, megnyílnak szemeid, és olyanok lesztek, mint az Isten, annak tudásában, hogy mi a jó és mi a rossz! Tudván ezt az Isten, hogy olyanok lesztek, mint ő, irigykedett rátok és ezért mondta: Ne egyetek belőle. De csak nézd a gyümölcsöt és lásd meg a nagy dicsőséget körülé! Én pedig néztem a gyümölcsöt, és tényleg láttam a nagy dicsőséget körülötte. Azt mondtam azonban neki, hogy szép a szemnek szemlélni, de félek venni a gyümölcséből. És mondja nekem: - Gyere, adok neked, kövess engem!

19. Kinyitottam neki és bejött a paradicsomba és ott előttem kúszott. És körbejárva kicsit visszafordult és azt mondja nekem: - Meggondoltam, mégsem adok neked belőle! Ezt azért mondta, hogy végleg megcsaljon és elveszejtsen. És azt mondta: - Esküdjél meg, hogy adsz belőle férjednek is. Én meg azt mondtam neki, nem tudom, hogyan kell esküdni, de amit tudok, mondom: - Az Úr trónjára és a kerubokra és az élet fájára, hogy férjemnek is adok belőle enni! Amikor kivette eskümet, akkor ment és felment rá. A gyümölcsre, melyet nekem enni adott, rátette saját gonoszságának mérgét, ami az ő vágya. Mert a vágy minden bűn feje. A földre hajlította a gallyat és vettem belőle és ettem.

20. Abban az órában megnyíltak szemeim, és megtudtam, hogy meztelen vagyok, meztelen az igazságtól, melybe öltözve voltunk. És sírva mondtam: - Miért tetted ezt velem, hogy elidegenedtem dicsőségünktől, melybe öltözve voltunk? Sírta azonban az eskü miatt is! Azonban eltűnt a fáról és láthatatlanná vált. Én viszont részemben leveleket kerestem, hogy elrejtsem szégyenemet, és nem találtam a paradicsom fáiról, mivel miután ettem, az én részemben a füge kivételével minden fa lehullatta levelét. Vettem hát annak leveléből, és ruhát készítettem magamnak és az abból van, mely fákról ettünk.

21. És nagy hangon kiáltottam, mondtam: - Ádám, Ádám, Hol vagy? Kelj fel, és jöjj hozzám, és nagy misztériumot mutatok neked. Amikor azonban jött atyátok, törvényszegő szavakat mondtam neki, amelyek elvezettek bennünket dicsőségünktől. Amikor jött kinyitottam számat és megszólalt az ördög, és elkezdte útbaigazítani őt, mondván: - Jöjj Uram, Ádám, hallgass rám és egyél a fa gyümölcséből, melyről Isten azt mondta, ne egyetek belőle, mert olyanok lesztek, mint Isten. Atyátok azt válaszolta, mondta: - Félek, nehogy megharagudjon rám az Isten! És azt mondtam neki: - Ne félj! Amikor ugyanis eszel, jót és rosszat ismerni fogsz, és akkor gyorsan meggyőztem őt, evett és megnyíltak szemei: - Óh, gonosz asszony! Mit tettél velünk? Elidegenítettél engem Isten dicsőségétől!

22. Azon órában még hallottuk harsonázni Mihály főangyalt, hívta az angyalokat, mondván: - Ezt mondja az Úr: Jöjjetek velem a paradicsomba és halljátok a szavakat melyekkel megítélem Ádámot. Amikor meghallottuk a főangyalt harsonázni, mondtuk: - Lám, Isten a paradicsomba jön minket ítélni. Megijedtünk és elbujtunk. És eljött Isten a paradicsomba a kerubok szekerére szállva, és az angyalok himnuszt zengtek

neki. Amikor Isten bejött a paradicsomba, Ádám és az én részemben egyaránt elfonnyadt minden növény és elszáradt, és Isten trónja ott volt, ahol az élet fája díszlett.

23. És hívta Isten Ádámot és mondta: - Ádám, hova bújtál, azt gondolod, hogy nem találalak meg? Ekkor atyátok mondta: - Nem, Uram! Nem azért bújtunk el, hogy ne találjal meg, hanem mert félek, mivel meztelen vagyok és tisztelem hatalmat, Uram. Isten mondja neki: - Ki világosított fel arról téged, hogy meztelen vagy, csak nem hagytad el parancsodat, melyet azért adtam, hogy megőrizd? Akkor Ádám emlékezett a szóra, melyet neki mondtam, amikor be akartam csapni, hogy olyanná teszlek Istennel szemben, hogy nem árthat neked! Ekkor hozzám fordult és mondta: - Miért tetted ezt? Én is a kígyó szavára emlékeztem és mondtam, a kígyó csalt meg engem.

24. Isten ezt mondta Ádámnak: - Mivel nem engedelmeskedtél parancsomnak, és az asszonyra hallgattál, átkozott lesz a föld műveidben. Valahányszor műveled, nem adja meg erejét, tövist és bojtortját terem és arcod verejtékével eszed kenyeredet. Sokféle fájdalomban lesz részed. Fáradozol, és meg nem pihensz, keserűség fog gyötörni és nem ízlelsz édeset, forróság és hideg szorongat majd. Sokat görnyedezel, és meg nem gazdagodsz, és a gazdagságban nem maradsz meg, és az állatok, amelyek fölött eddig uralkodtál, fellázadnak ellened a zűrzavarban, mert nem tartottad meg a parancsodat.

25. Hozzám fordulva pedig ezt mondta az Úr: - Mivel a kígyóra hallgattál és nem az én parancsodat tartottad meg, hiábavalóságokban és túrhetetlen kínokban lesz részed, sok fájdalommal szüled gyermekeidet, eljössz egy órában és elveszed életedet a fájdalomtól és a nagy szükség miatt. Vallomásodban mondd majd: Uram, Uram, ments, meg és én nem fordulok oda a test vétké felé! Ezért szavaidban ítélek meg, az ellenségeskedés által, melyet az ellenség adott beléd. Ismét fordulj uradhoz, ő majd uralkodik rajtad.

26. Miután nekem ezt mondta, így szólt a kígyóhoz; nagy haragban szólt hozzá: - Mivel ezt művelted és hálátlan eszköz lettél, ezért míg csak megcsalod szívükben az általmenőket, átkozott leszel minden állat között. Eddigi eledeledtől megfosztatsz, földet eszel majd életed minden napján. Melleden és hasadon csúszol majd, és nem lesz kezed, sem lábad. Nem lesz kezed, füled, vagy tollad, vagy semmilyen testtagod, amely azoknak van, akiket becsaptál, és miattad kiűzettek a paradicsomból. És ellenségeskedést vetek közéd és az ő sarja közé, ő a te fejedet tartja szemmel, te pedig az ő sarka után leselkedsz az ítélet napjáig.

27. És miután ezt mondta, angyalainak parancsolta, hogy üzzenek ki minket a paradicsomból. Sírva üztek ki minket, és Atyátok, Ádám kérte az angyalokat: - Engedjétek még kicsit, hogy Istent kérjem és irgalmazzon és szánjon meg minket, mert egyedül én vétkeztem. Azok abbahagyták a kiűzést. Ádám sírva kiáltotta: - Bocsásd meg Istenem nekem, amit tettem! Akkor az Úr azt mondta angyalainak: - Miért nem üzitek ki Ádámot a paradicsomból? Csak nem én hibáztam, vagy talán rosszul ítéltém? Ekkor az angyalok földre borultak és imádták az Urat és mondták: - Igazságos vagy urunk és egyenesen ítélsz!

28. Az Úr pedig Ádámmal fordulva azt mondta: - Mostantól kezdve nem engedem, hogy a paradicsomban légy. Ádám azt válaszolta és mondta: - Uram adj nekem az élet fájáról, hogy éljek, mielőtt kiűzöl minket a paradicsomból. Az Úr akkor azt mondta Ádámnak: - Nem veszel most róla! A keruboknak elrendeltem és kétélű tüzes karddal őrzik azt miattad, nehogy megízleld és halhatatlan légy mindörökké, miközben harc dül benned, melyet az ellenség ültetett beléd. Miután kimentél a paradicsomból, és ha megtartóztatod magad minden rossztól így akarván meghalni, amikor majd itt lesz a feltámadás, feltámasztalak, és akkor kapsz az élet fájáról, és hallhatatlan leszel mindörökké.

29. Ahogy az Úr ezeket elmondta, megparancsolta, hogy üzzenek ki minket a paradicsomból. Atyátok zokogott az angyalok színe előtt a paradicsommal szemben, és az angyalok ezt mondták neki: - Mit akarsz, hogy tegyünk neked Ádám? Atyátok ezt válaszolta az angyaloknak: - Íme, kiűztetek engem, kérlek titeket, engedjétek meg nekem, hogy a paradicsomból jó illatot vigyek, hogy miután kimentem, áldozatot mutassak be Istennek, azért hogy meghallgasson engem Isten. És odamentek és az angyalok azt mondják Istennek: JA'ÉL (Jahwe), örökkévaló Király, parancsold meg nekünk, hogy adjunk Ádámnak jó illatú tömjént a paradicsomból. Akkor Isten megparancsolta, hogy Ádám jöjjön, és vegyen jó illatú aromákat kívánsága szerint. És odaengedték az angyalok, összegyűjtött mindenfélé, sáfrányt és nárdust, nádat és fahéjat és a többi magvakat táplálásra, és véve azokat kiment a paradicsomból. És a földön lettünk.

30. Nos tehát gyermekeim, feltártam előttetek azt, hogyan vezetettünk félre. Ti azonban vigyázzatok magatokra, nehogy elhagyjátok azt, ami jó.

31. Ezeket mondta el fiai között, miközben Ádám betegen feküdt, már csak egyetlen nap volt hátra, hogy eltávozzon testéből, s mondja Ádámnak Éva: - Miért halsz meg te, és miért élek én? És mennyi időm van még hátra az után, hogy te meghalsz? Üzend meg nekem! Akkor mondja Ádám Évának: - Ne akarjál törődni ilyen dolgokkal. Nem maradsz le tőlem, rövidesen meghalunk mindketten, és őt is majd velem egy helyre tegyék. Amikor meghaltam, hagyjatok engem, és senki ne érintsen, míg csak az Úr angyala nem mond valamit felőlem. Mert nem feledkezik meg rólam az Isten, hanem feléleszti tulajdon eszközét, melyet teremtett. Inkább kelj fel és imádkozz, de Istenhez, amíg visszaadom szellemem annak kezébe, aki azt adta. Mert nem tudjuk, hogyan találkozunk majd Alkotónkkal, vagy haragszik ránk, vagy felénk fordul, és irgalmas lesz hozzánk.

32. Ekkor Éva felkelt és kiment és leborult a földre és mondta: - Vétkeztem, Isten, vétkeztem, Mindenség Atyja, vétkeztem ellened, vétkeztem angyalaid ellen, vétkeztem a kerubok ellen, vétkeztem megingathatatlan trónod ellen, vétkeztem Uram, nagyon tévedtem, vétkeztem ellened és minden bűn általam lett a teremtésben. Még térden állva imádkozott Éva, íme, hozzájött az emberiség angyala, felállította, és így szólt: - Kelj fel Éva töredelmedből! Íme, férjed Ádám eltávozott a testéből, kelj fel és lásd, hogyan vitetik fel szelleme Teremtőjéhez, aki megalkotta azt.

33. Felkelt pedig Éva, kezét arcára tette, és azt mondta neki az angyal: Szakadj el a földi dolgoktól! Éva az égre szegezve szemeit és fénysezekeret látott jönni, melyet négy ragyogó sas vont, minek fenségét senki sem lett volna méltó elmondani, akit méh szült a világra, sem orcájukat szemlélni, és angyalok vezették a szekeret. Arra a helyre jött, ahol Ádám atyátok feküdt. Akkor megállt a szekér, a szeráfok is középen, atyátok és a szekér között. Én pedig arany füstölőket láttam és három fiolát, és íme, minden angyal tömjénnel és füstölőkkel jött és csészékkel az áldozati oltárhoz és felszították azokat és a füst, mely a tömjénből jött, beborította az égboltot. És arcra borultak az angyalok és imádták Istent, kiáltottak és mondták: JA'ÉL, Szent, bocsáss meg, mert képmásod és szent kezed alkotása ő.

34. És íme, akkor, én, Éva, láttam, hogy két nagy és félelmetes csoda áll Isten színe előtt. A félelemtől sirtam és fiamhoz, Szethhez kiáltottam, mondván: - Kelj fel fiam, Szeth, atyád holtteste mellől és jöjj hozzám, hogy lásd, amit szem nem látott és hogyan könnyörögnek ők atyáért, Adámért.

35. Akkor Szeth felkelt és anyjához jött és mondja neki: - Mi van veled? Miért sírsz? Azt mondja neki: - Nézz fel szemeiddel és lásd a hét égboltot megnyílván, saját szemeiddel lásd, hogyan fekszik atyád holtteste arcra borultan, és minden szent angyalok érte imádkoznak és mondják: - Bocsáss meg neki mindenség Atyja, mert képmásod ő. Nos Szeth, fiam, mi ez? Átadják a láthatatlan Atya Istenünk kezébe? Ki az a két néger, akik ott állnak atyád körül, hódolván néki?

36. Ezt mondja Szeth anyjának: - a Nap és a Hold azok, akik leborulnak és imádkoznak Atyámért. Mondja neki Éva: - Hol van fényességük, és miért lettek feketék? És Szeth mondja neki: - Nem ragyoghatnak a mindenség fénye előtt, ezért rejtőzött el a fényük.

37. Miközben Szeth így beszélt anyjával, harsonáltak az angyalok arcra borultan, és félelmetes hangon kiáltottak és mondták: Áldott az Úr dicsőséges teremtményeiben. Megkönyörül kezének alkotásán, Ádámon! Miközben ekképpen zúgták az angyalok, jött egy hétszárnyú a szeráfok közül, az Acheroni tóba vitte és megmosta őt Isten színe előtt. Fekve ottan eltöltött három órát, és akkor kitárta kezeit a mindenség Ura, aki szent trónján ült, felemelte Ádámot és átadta Mihály főangyalnak: - A paradicsomba vidd őt, a harmadik évig, és hagyd ott ama nagy és félelmetes napig, melyen a világ fölött rendelkezni fogok. Mihály, a főangyal fölvette őt és elvitte oda Ádámot és letette őt, ahogyan Isten mondta neki, amikor megbocsátott Ádámnak.

38. Mindezek után a főangyal a maradéknak temetése felől érdeklődött, és Isten elrendelte, hogy színe elé jöjjenek az összes angyalok, mindegyik rendjének megfelelően. Összejöttek tehát mind az angyalok, egyesek tömjénezővel, mások harsonával. És a seregek Ura felkelt, a szelek vitték őt, és a szelek fölött a

kerubok, valamint az ég angyalai vonultak előtte. És oda jöttek ahol a holttest volt, Ádám holtteste és fogták azt. És a paradicsomba mentek és a paradicsom minden fája megmozdult; akkor mindenki, aki Ádámtól származott, - Szeth kivételével, mert ő az Isten által meghatározott órában született, - elbódult az illattól.

39. Ádám testét lefektették a paradicsomban, és Szeth ezen igen elszomorodott. És az Úristen ezt mondta: - Ádám miért tetted ezt? Ha parancsodat megőrizted volna, nem örülnének azok, akik erre a helyre juttatták téged. De mondom néked, bánatra fordítom örömeidet és a te bánatodat fordítom örömeire. És amikor visszatérsz, annak trónjára ültetlek, aki eltaposott téged, fölötté trónolj, aki félrevezetett téged. Akkor elítéltetnek azok, akik rá hallgatnak, és ő is; sokan fognak szomorkodni és sírni, látván téged, hogy az ő megtisztelő trónján ülsz.

40. Akkor így szólt Mihály főangyalhoz: - Menjél el a paradicsomba, a harmadik égbe és hozz nekem gyolcsokat, bysszuszt és szíriai gyolcsot, hármat. És Isten ezt mondta Mihálynak, Gabrielnak, Urielnak, Rafaelnek: - csavarjátok a gyolcsokba Ádám testét és hozzatok olajat, az illat olaját és öntsétek rá. Ezek megtételével temették el testét. És az Úr ezt mondta: - Hozzátok el Ábel testét is. És elhozták, hoztak más gyolcsokat és eltemették azt is, mert temetetlen volt azóta, hogy Káin megölte testvérét. Káinnak nagy gondja volt, hogy elrejtse azt, de nem tudta. Nem fogadta be a föld, azt mondván: Nem fogadok be más testet, míg a belőlem vett és teremtett forma vissza nem tér hozzám. Az angyalok pedig felvették őt, elhelyezték atyja mellé, amíg atyja halott lesz, és mindkettőt Isten rendeletére temették el a paradicsom egyik részében, azon a helyen, ahonnan Isten a földet vette. És Isten elküldött hét angyalt a paradicsomba, sok illatszert hoztak és eltemették a földbe. És így vették a két testet és eltemették azokat arra a helyre, amelyet megsirattak és előkészítettek.

41. Akkor Isten szólította Ádámot, és mondta: - Ádám, Ádám! És a test válaszolt a földből, és mondta: - Íme, itt vagyok Uram! És azt mondta az Úr: - Mondtam neked, hogy föld vagy, és a földbe veszel! Mostan a feltámadást hirdetem neked! Feltámasztalak téged az utolsó napon, amikor minden ember feltámad, aki magvadból való.

42. E szavak után Isten háromszögletű pecsétet készített és lepecsételte vele a sírboltot, hogy senki semmit ne tegyen azzal hat napig, míg oldalbordája hozzá nem tér. Az emberszerető Isten és az angyalok Évát is, aki hat nap múlva meghalt, ugyanoda helyezték. Éva sírt a halála miatt, hogy nem tudja, hová fogják helyezni a testét, mert Ádám temetésekor jelen volt ő az Úr a paradicsomban. Elaludt ő is és gyermekei is, kivéve Szeth, mint mondtam. Éva halála órájában hívta Istent és kérte, hogy oda temesse, ahová férjét, ekképpen szólt: - Uralkodóm, minden erények Ura és Istene, ne szakítsd el szolgálodat, engemet, Ádám testétől. Tagjából alkottál engem! Hanem méltass engem, a méltatlant és vétkest, hogy teste mellé temettessem! Ahogyan vele voltam a paradicsomban, és a törvényszegés után is együtt voltunk, így ne válasszon el minket semmi. Miután imádkozott, feltekintett az égre, felállt és melle zihált és mondta: - Mindeneknek Istene fogadd el szellememet! És azonnal átadta szellemét Istennek.

43. Amikor meghalt, eljött Mihály főangyal és jött vele három angyal, akik fogták a testet és eltemették oda, ahol Ábel teste volt. És Mihály főangyal azt mondta Szeth-nek: Így temess el minden embert, amely meghal, a feltámadás napjáig. Miután ezt a törvényt átadta, így szólt hozzá: - Csak hat napig szomorkodjatok, a hetedik napon azonban szünjön meg és örvendeztetek azon, mert ama napon mi is, és az Isten is örvendezünk, vele angyalai, az igaz lélek földről való áthelyezése fölött. Ezeket mondta Mihály arkangyal és elment a mennybe, dicséretet mondván és alleluját;

[Szent, Szent, Szent az Úr, az Isten az Atya dicsőségében, mert Őt illeti a dicsőség, tisztelet és imádás a kezdetnélküli és az ő éltető szellemével együtt, most és mindenkor, mindörökkön örökké, Ámen.]
[Szent, Szent, Szent a Seregek Ura, akié a dicsőség és erő örökkön örökké Ámen]
[Ekkor Joel arkangyal így dicsérte az Istent: Szent, Szent, Szent az Úr, a menny és a föld telve dicsőségével!]

